

Питање вјерских заједница у Црној Гори, маћехински однос државе према Српској православној цркви, враћање одузете црквене имовине, статус Срба и однос власти према том народу у њиховој, може се рећи, матичној држави Црној Гори, само су нека од питања о којима је владика будимљанско-никшићки Јоаникије говорио за “Слободу”.

Питање вјерских заједница још није ријешено у Црној Гори. Зашто, по Вама, држава одуговлачи са доношењем закона о вјерским заједницама?

-Држава је дужна да донесе Закон који уређује односе са црквама и вјерским заједницама. Уколико држава има намјеру да донесе Закон који би био прихватљив за обје стране, или боље рећи за све, ми бисмо дали пуну подршку његовој изради и усвајању. Нажалост, те добре воље од стране државе није било у њеним досадашњим покушајима. Прије неку годину хтјела је да наметне један врло ретроградан и у цјелини неприхватљив Закон којим би суштински угрозила вјерске слободе, унутрашње уређење и имовинска права свим црквама и вјерским заједницама у Црној Гори. Може неко помислити да је тако опаку намјеру држава имала само према Српској Православној Цркви, и ја сам стекао тај утисак, али по природи ствари Закон мора бити једнак за све вјере чији је идентитет дефинисан и препознатљив. Са жалашћу морам напоменути да до сада држава није водила искрен и добронамјеран дијалог са Митрополијом црногорско – приморском и осталим епархијама СПЦ које вјековима дјелују у Црној Гори око уређења овог питања које је подједнако важно и за Цркву и за државу. Кад се има намјера да се постигне договор на обострано задовољство онда се води дијалог без уцјена, притиска и диктата. Умјесто дијалога у вези са Законом одвијале су се закулисне радње без поштовања прописаних процедура приликом доношења било ког закона. Венецијанска комисија сагледала је многе недостатке ранијег нацрта Закона за који се власт залагала и исти вратила као неприхватљив.

Знајући како је и са којим циљем раније припремала речени Закон, тешко нам је повјеровати да ће ова власт Црне Горе бити спремна да питање вјерских слобода ријеши како ваља. У том закључку се још више утврђујемо пошто видимо да држава неће да донесе ни Закон о враћану неправедно одузете имовине црквама и вјерским заједницама, иако је прије петнаестак година то обећала. И до дана данашњега од тога немамо ништа осим обећања. Јасно нам је да се власт у Црној Гори у односу према Цркви још није одрекла тековина комунистичке диктатуре што је најочигледније у њеном односу према Православној Цркви.

Црна Гора је склопила уговор са свим вјерским заједницама изузев са Српском православном црквом. Ваш коментар.

–Пажљиво сам прочитао Уговор Црне Горе закључен са Римокатоличком Црквом. Остале уговоре нијесам детаљно читао, али је јасно да је држава у свим овим случајевима водила одговарајући дијалог и да су сви ти уговори прихватљиви за све потписнике. То је потпуно у реду. Ми смо примијетили да се држава обавезала да се неће мијешати у унутрашњу организацију Римокатоличке Цркве нити има намјеру да било чиме угрози њене вјерске слободе и имовинска права. Логично је да се запитамо зашто наше власти нијесу жељеле да регулишу односе са Српском Православном Црквом путем сличног уговора, него су касније кренуле у израду злонамјерно сродног Закона мислећи да се он примјењује само према СПЦ, а према осталима да се руководе по већ потписаним уговорима.

У Црној Гори данас као Срби се изјашњавају они који не желе никакав додир са идеологијом усташког измећара Секуле Дрљевића и његових следбеника, рушитеља гроба Његошевог. Тај став их кошта, зато положај Срба у Црној Гори јесте тежак, али и частан. Тешко им је, али су идејно утемељени што им даје снаге да опстану вјерни свом крсту, Светом Сави и Његошу

О чему се ту ради? Да би се пред западним и исламским свијетом показала као цивилизована и демократска, власт је имала намјеру да Римокатоличкој Цркви, Исламској заједници и Јеврејској вјери загарантује пуну слободу и права, а да Православну Цркву као већинску потчини држави и самовољи властодржаца. Држава је хтјела да према вјерама примијени двојне стандарде. Сада се наша у неприлици јер ако са СПЦ неће да потпише Уговор онда треба да донесе Закон који ће важити подједнако за све и који никоме не смије умањивати слободе и права утврђена реченим Уговорима. Надати се да ће у скорој будућности Црна Гора донијети Закон о вјерским слободама

прихватљив за све чиме би коначно ријешила једно изузетно важно питање и за Цркву и за државу, за цио народ и за све вјере у Црној Гори.

Све чешће се у јавности може чути мишљење да својина која припада Српској православној цркви у Црној Гори се прогласи државним власништвом. Како то коментаришете?

-Иза те приче стоји актуелна власт и њени сателити која, за сада, не само да нема намјеру да врати неправедно одузету имовину нашој Цркви него хоће да јој отме и оно што јој је остало након бруталне отимачине послје Другог свјетског рата.

Како гледате на чиницу да је Црна Гора признала такозвану државу Косово у којој су највеће српске светине?

-Врло често се гола издаја представља као мудра државна политика. Нажалост, срамна издаја Косова и Метохије чиме је наша власт дала подршку стварању Велике Албаније, и поткопала темеље Црне Горе само је један у низу њених потеза у последње вријеме који наносе срамоту Црној Гори и сваком Црногорцу. Трагикомични сценарио лако препознатљивог црногорског гордог посртања још траје. Докле?!

Можете ли прокоментарисати однос црногорске власти према Србима у Црној Гори?

-Очигледно је да су Срби у својој држави Црној Гори вишеструко обесправљени. Довољно је само прегледати рубрику националност у списковима запослених у државним службама па ћемо видјети да се у Црној Гори Срби тихо, али систематски дискриминишу.

Врло често се гола издаја представља као мудра државна политика. Нажалост, срамна издаја Косова и Метохије чиме је наша власт дала подршку стварању Велике Албаније, и поткопала темеље Црне Горе само је један у низу њених потеза у последње вријеме који

наносе срамоту Црној Гори и сваком Црногорцу

Када имамо у виду да су у Црној Гори сви православни, и многи други, до 1945. били по народности Срби, а по државности и/или мјесту живљења Црногорци и да у том слојевитом идентитету није било никаквог несклада, и кад са друге стране погледамо на данашње стање расцјепа и раскола у народу морамо се запитати шта се то са нама догодило. У Црној Гори данас као Срби се изјашњавају они који не желе никакав додир са идеологијом усташког измећара Секуле Дрљевића и његових следбеника, рушитеља гроба Његошевог. Тај став их кошта, зато положај Срба у Црној Гори јесте тежак, али и частан. Тешко им је, али су идејно утемељени што им даје снаге да опстану вјерни свом крсту, Светом Сави и Његошу. Поносни су јер су свој на своме. У Црној Гори има велики број Црногораца који поштују своје српске корјене. Они су по менталитету исто што и Срби, али њихово име злоупотребљавају Секулини Црногорци као и они који су црногорство претворили у бизнис. Ово нездраво стање располућеног народног бића може се лијечити једино искреним братским дијалогом са жељом да нам свима буде боље. Само острашћени и заблудјели људи, а таквих има у власти и око ње, могу мислити да се срећна будућност Црне Горе може градити са мржњом према ближњем који се другачије изјашњава.

Које су најзначајније активности које сте спровели у епархији Будимљанско-Никшићкој?

-Све оно што је урађено у Епархији будимљанско- никшићкој за прошлих 17. година од када сам њен Епископ урађено је уз помоћ Божју и несебичним трудом свештенства, монаштва, вјерног народа и многих људи који живе изван ове Епархије, али су је доживјели као свој дом. Не могу сада исцрпније говорити о градњи и обнови светиња, о обнови духовног живота, о издавачкој и мисионарској дјелатности. Само ћу благодарити Богу и свима који су помогли за све што је до сада урађено.

Ваша порука вјерницима за Васкрс.

-Вакрсење Христово из мртвих је најсвјетлији Празник у којем имамо истински преукус Царства Небеског које се већ овдје и сада оприсутњује кроз Цркву. Христова побједа над смрћу, милошћу и силом Његове љубави је и наша побједа. Сви они који у Њега вјерују постају причасници и судионици Његове побједе и славе. Овом Празнику радују се небо и земља, горњи и доњи свјетови, Свети на небу и вјерни на земљи, праведни и

грешни. Нека та радост уђе у свако срце, у свачији дом и породицу, нека укријепи дјецу и омладину, младе и старе, нека утјеши жалосне, болесне, сиромашне и прогнане, нека обнови наше заједништво, нека просвијетли цио род Адамов и сву твар Божју, нека препороди и зближи све народе да сви заједно пјевамо: ХРИСТОС ВАСКРСЕ!
ВАИСТИНУ ВАСКРСЕ!

(Слобода)